

SOHASEM KÉSŐ
- a szexológus szemével –
Kongresszus, Budapest, 2003. május 17.

- I. Önbemutakozás röviden
 - a. Szexológiai előtanulmányok
 - b. Ezoterikus vonatkoztatások
 - c. Hivatkozások (Internet: www.axel.hu és www.ezo.hu)

- II. A Korán és későn fogalmak tisztázása
 - a. Túl korai nemi élet kezdés és problematikája
 - b. Túl késő-e beszélni róla? (nyugdíjas klub)
 - c. Feladni, vagy lemondani a jóról nem érdemes!

- III. Mi az, ami a szexológiában sohasem késő? A problémák megoldására törekvés! Pl.
 - a. Férfi funkció zavarok esetében
 - i. Ejaculatio precox, azaz korai magömlés korrekciója
 - ii. Merevedési zavarok terápiája
 - iii. Libidó hiány megszüntetése (szexuális anorexia)
 - b. Női szexuális zavarok esetében
 - i. Orgazmus hiány és terápiája
 - ii. Libidó hiány (szexuális anorexia)
 - iii. Párkeresési nehézség feloldása
 - c. Mindkét nemnél
 - i. Párkapcsolati gondok IDŐBEN TÖRTÉNŐ megoldása, párterápia
 - ii. Válás utáni traumák feldolgozása
 - iii. Gyermek- ill. kamasznevelési gondok
 - d. Tökéletesíteni a problémamentes(nek tűnő) párkapcsolatot, szexuális életet.
 - i. Megtanulni SZERETNI! (ezoterikus tanfolyamok!)
 - ii. Elsajátítani a keleti szex technikákat (tantrikus szex, taoista tanok)

- IV. Szexológiai módszertan
 - a. A felvilágosítás kezdési időpontjáról, az információkról (születéstől!!!)
 - b. Utólagos felvilágosítás, folyamatos kultúra-fejlesztés!
 - c. Természetessé váló terápiás szükséglet
 - i. Materialista alapú terápia
 - ii. Ezoterikus ihletésű terápia
 1. pszicho-grafo-morbo analízis
 2. regressziós-, reinkarnációs terápia
 3. energetikai kezelések (bioenergia, reiki, arolo, angyalok stb.)
 4. gyógyítás szellemekkel

- V. Sohasem késő – az életet ÉLNI, boldognak lenni, egészségesnek lenni, s a karmát teljesíteni. Mitől boldog az ember?
 - a. Ha tudja honnan jött (reinkarnáció és szocializáció)
 - b. Ha tudja ki is valójában most.
 - c. Ha vannak céljai, és tudja merre tart az élete. Karma ismerete.

SOHASEM KÉSŐ

1./ Megtanulni SZERETNI!

A huszonegyedik században mindennapi problémává vált a szeretet adásának és kapásának képessége. Hivatkozhatunk a túlzott technikai fejlődésre, a civilizációs és szocializációs ártalmakra, az elidegenedésre – minden szempontból igaz a következtetés, s a lényeg egy: **nem tudunk kellőképpen szeretni!**

A probléma nem egészen új, hiszen évtizedek óta konganak a vészharangok, beszélünk az elidegenedésről, az emberek egymástól való eltávolodásáról, a tömegről, a magányos tömegről és a tömeges elmagányosodásról (aminek egyenes következményének vélem, pl. a népbetegségként megjelenő **depressziót**). Talán éppen a jelenségnek is köszönhető, hogy az ezotéria is felvirágzásnak indult, hiszen az elmúlt rendszer hitevesztett világában, a **hitevesztett emberek keresték a kapaszkodóikat**, a totálisan megbízható fogódzóikat, a felfelé vezető kapcsolatokat: magyarul az Istent. Sok hívő már nem talált vissza az egyházához, de érezte hite hiányát, s hiányolta a műveltségét csiszoló baráti társaságokat, a közös érdeklődés összehozta közösségeket, az emberbaráti szeretetet. (Annak idején ezt a funkciót a KISZ viszonylag jól betöltötte, a klubrendszer szintűgy, a politikai háttér elhanyagolható.) **Ezt a szerepet – szerintem – ma jórészt az ezoterikus tanfolyamok, táborok, beavatások, a titkos összetartozások szimbólumai, s a kis egyházak, szekták töltik be.** S mint mindig mindenben, ebben is találhatók túlkapások.

Egyre többet, egyre többféleképpen beszélünk a szeretetről, s az ebben hiányt szenvedők szomjas vándorként töltik magukba az életet és lelket mentő nedűt, amit szeretetnek hívunk. Egyre többen tudják, ismerik azt a törvényszerűséget, hogy jelen pillanatban lévő földi életünkben éppen néhány **beavatási utat járunk be, s a huszonkettőből a SZERETET megtanulásának útja csak egy!** Vajon hány életen keresztül tanuljuk?

A házasságok tisztelete, szentsége az elmúlt évtizedekben ugyancsak csökkent. Hazánkban a válások száma tragikus méreteket öltött, a fiatalok házassodási kedve jelentősen csökkent, az együttélések váltak (talán éppen a felelősségvállalás hiánya miatt) divattá. A házasságokban, párkapcsolatokban át-átértelmezik a szeretet és hűség fogalmát, a legtöbben saját érdeküket képviselve, egójukat növesztgetve élnek a meglazult kapcsolatokban. A nyitott házasságok ezernyi formáját próbálják kitalálni, de úgy tűnik, egyik sem vált be. A házasság maradi intézménye egy szükségszerűség, s habár mindannyian tudjuk, hogy nem tökéletes, jobbat még senki sem tudott kitalálni. Mindenesetre **ma már biztonságot sem nyújt.** Sem a benne résztvevő párnak, sem a benne felnövekvő gyermekeknek. **S ez által a párkapcsolati bizonytalanság öröklődik tovább generációról generációra.**

Kevesen ismerik fel, hogy párkapcsolatuk kulcskérdése a SZERETET ADÁSÁNAK képessége lenne, nem pedig elsősorban a SZERETET ELVÁRÁSA. Aki adni tud, az biztos lehet abban, hogy kapni is fog.

2./ Elsajátítani a keleti szex technikákat!

Sokan azt hiszik – talán Önök közül is éppen -, hogy „nekem semmi gondom a házasságommal, a párkapcsolatommal, a szexualitásommal, miért mennék szexológushoz? Minek az egyáltalán?” Azt hiszem rosszul gondolják! Sohase érezzék magukat biztonságban, mert nem azt a világot éljük, ahol akárhány együtt töltött évtized után bárki teljes biztonságban érezheti magát a párját illetően!

Nyíltan beszélünk a szexualitásról, sokszor túlságosan is, máskor meg agyonhallgatunk természetes jelenségeket. Mert hol túl szégyenlősen vagyunk még mindig, hol pedig szószátyár beszédességgel tetszelgünk nem létező tájékozottságunkban. Ha merészen átlapozzuk a jelenleg legnépszerűbb pornó lapokat és azok hirdetéseit, akkor aktuális helyzetképet kapunk jelenlegi hazai szexuális kultúránkról és az elvárásokról. Bizony az elvárások ezen a területen is követik a trendet: **mindenki mindent tudjon, mindenki állandóan legyen fiatal, s mindig újból és újból bizonyítani kell, hogy mire képes, hogy megmaradhasson pozíciójában.** Munkahelyeken és párkapcsolatokban egyaránt. Azaz: a szexben is igen magas az elvárás technikai tudást illetően is. Tehát: nem árt csiszolni!

Ennek érdekében két új (egymáshoz hasonló, mégis más) tan elterjedése és tanítása vált szükségessé és divattá. Az egyik **a tantrikus szex** (indiai alapok, Osho tanításai alapján), a másik **a taoista szex**, a multiorgazmus képessége (Mantak Chia, USA-ban élő kínai orvos amerikanizált tanításai alapján). Mindkét tan megismerése már szinte kötelező, elsajátítása megtanulható, Mantak Chia tanai terápiás céllal is alkalmazhatók.

A tantrikus szexben a párok belső energiáikat képesek úgy szabályozni és gerjeszteni, hogy önmaguknak és a másiknak is hosszan tartó kényeztetet okoznak. A buddhista, önmegtartóztató, aszkéta felfogást Osho kissé átértelmezte, miszerint ha valamit tiltunk, az állandóan csak izgatja az embereket, de valójában úgysem képesek lemondani róla. Tehát a meglévő vágyak kielételezése hasznos.

A taoista szex Mantak Chia alapján szintén jelentős átértelmezést kapott. Nem a totális visszafogás és önmegtartóztatás itt a cél, hanem szintén a belső szexuális energiák fokozásával a teljes tudati szabályozottság. Aki elsajátítja a módszereket, annak soha nem lesz orgazmus és ejaculatio gondja!

Nagyon fontos felismerés: az emberi szexualitás működése nem ösztönszerű (az embernek nincsenek szexuális ösztönei (!) csak fajfenntartó és létfenntartó ösztöne van), **a kényeztetés központja az agy.** Három területen múlik, hogy a szexuális együttlét örömteli lesz-e vagy sem: a gondolatainkon, az érzelmeinken, és a nemi szervrendszeren. Ha kettő működőképes, a harmadik automatikusan beindul! Ha csak egy működik, terápiával helyrehozható. Ha egyik sem... nos hát, teljes agymosás szükséges...

Mindkét tan esetében az örömteli szexualitáshoz isteni energiákat használunk fel, ami így első hallásra eretnek tanításnak tűnik, de a valóságban mégis létezik.

3./ Sohasem késő boldognak lenni!

Ennek érdekében érdemes feltárni – főleg ha van valamilyen problémánk az életben – (kinek nincs?) a reinkarnációs múltunkat. Mindig fel kell vállalni a jelen életünk szocializációs múltját is, de karmánk ismerete szempontjából fontos a reinkarnációs múlt ismerete is. Mindkettőnek súlyos következményei vannak, amit módosítani már nem tudunk. Nem ismerjük a bűn fogalmát, de ismerjük a felelősséget, a következményeket, a tanulófolyamatokat, s az ember szabad akaratát, mint isteni adottságot.

Gyakran a párkapcsolati gondok mögött **is a reinkarnációs múltbéli történések** húzódnak. Nem csak – és nem elsősorban – az a fontos, hogy megtaláltuk-e duál párunkat, ugyanezzel a lélekkel volt-e már dolgunk, szeretőnk vagy testvérünk volt-e az apánk-anyánk valaha, hanem az is, hogy éltünk-e már meg (bárkivel) hasonló szituációt és azt akkor hogyan sikerült megoldani. Van-e karmikus adósságunk, tartozásunk?

Hihetetlenül fontos a **pontos önismeret**. Képesek vagyunk-e felismerni saját jó és rossz tulajdonságainkat, tudjuk-e kik vagyunk és milyen értékeink, hibáink vannak? Mindennapos kérdéssé vált az **ego értelmezése** és problematikája. Az sem jó, ha egónk mindent betakar, és saját vállunkat veregetve előre tolakszunk zsenialitásunkkal (erre építenek az MLM rendszerek és sok amerikai szellemiségű személyiségfejlesztő tréning is). De ugyanolyan káros, ha egónkat teljesen lebontjuk és már szinte megsemmisülve, totálisan kiteszük magunkat energetikai sérüléseknek, mert bízunk az emberekben, egy olyan világban, ahol még nem szabadna...
Meg kell tanulnunk lenni az itt és most-ban.

S örök vesszőparipám: **Vannak-e céljaink?** Ha nincs cél, nincs miért küzdeni, nem tudunk folyamatokat tervezni, nem érezzük jól magunkat a bőrünkben. Ha nem tudjuk miért élünk, azt sem tudjuk, hogyan éljünk. Ha nincs célunk és harcunk, nem tudunk örülni a sikernek, nem tanulunk a bukásainkból.

Az Élet már nem Paradicsom! Az az idő már elmúlt! Kell, szükségszerűen kell, hogy legyenek harcaink és kudarcaink. Még mindig nehezen akarjuk megérteni a Yin és Yang egységének filozófiáját: A fény nincs árnyék nélkül. Boldogság sincs átmeneti boldogtalanság nélkül.

A boldogság képessége pedig elsajátítható.

Akár egy szexológusnál is...